

1.

Wprowadzenie w LD 2Kor 6, 1-10

LECTIO DIVINA NA KAŻDY DZIEŃ

- Każdego dnia o stałej porze przeprowadź Lectio Divina; C- czytanie; G- gromadzenie; R- rozważanie; K- konfrontacja; M- modlitwa; Kcja- kontemplacja.

Piątek

C w.1,2 (1)Współdziałając zaś z nim, napominamy was, abyście nie przyjmowali na próżno łaski Bożej. (2) Mówi bowiem [Pismo]:

W czasie pomyślnym wysłuchałem cię,

w dniu zbawienia przyszedłem ci z pomocą. (Iz 49,8)

Oto teraz czas upragniony, czas zbawienia.

G w.1. Tes 4, 1-3; Rz16, 17-18; Rz13, 11-12.

R w.1. Chrześcijanin po wyrwaniu z mocy grzechu powinien czuwać ustawicznie, aby ponownie w jego niewolę nie popaść; Paweł, znający słabości i skłonności Koryntian, ciągle niepokoi się o ich wytrwałość w wierze i wierność prawdziwej nauce – stąd napomnienia, aby nie utracić łaski, którą otrzymali przez Chrzest św. i wiarę w Jezusa Chrystusa.

K w.1. Czy jak św. Paweł w trosce o „swoich” czuвам i jestem”semper fidelis”?

M w.1. Abyśmy nie przyjmowali łaski Bożej na próżno!

G w.2. Iz49,8

R w.2. Paweł przywołując Izajasza czuje się narzędziem Boga, mającym służyć odkupieniu całej ludzkości, na wzór Jezusa. Według niego „czas upragniony, dzień zbawienia”, to epoka, w której żyjemy. Ze względu na to, że nie wiemy kiedy przyjdzie Pan Zbawienia aby osądzić świat, wszyscy winniśmy jak najlepiej wykorzystać dany nam czas na przygotowanie sobie zbawienia wiecznego.

R w.2. Rozważ, że „czas upragniony” już trwa.

K w.2. Czy przeżywasz ciągłość życia – na ziemi, i po śmierci – jako proces dziejący w obecności Boga.?

M w.2. Abyśmy nie przyjmowali łaski Bożej na próżno!

Kcja w.2. Kontemplujmy Jezusa Chrystusa przychodzącego w chwale, aby sędzić żywych i umarłych.

Sobota

C w.3. Nie dając nikomu sposobności do zgorzenia, aby nie wyszydano naszej] posługi,

G w.3. 2Kor8, 21

1

R w.3. Rozważ, jak bardzo Apostoł dbał, aby nauczanie o Dobrej Nowinie poprzeć osobistym przykładem gorliwego naśladowania Jezusa .

K w.3. Czy zawsze pamiętasz o ty, że masz być świadkiem Jezusa Chrystusa?

M w.3. Nie dając nikomu sposobności do grzechu

Kcja w.3. Kontemplujmy Jezusa, który we wszystkim podobny był do nas, oprócz grzechu.

Niedziela

C w.4 i 5. (4)okazujemy się sługami Boga przez wszystko: przez wielką cierpliwość, wśród utrapień, przeciwności i ucisków, (5)w chłostach, więzieniach, podczas rozruchów, w trudach, nocnych czuwaniach i w postach,

G w.4 i5. 2Kor4, 8-11; 1Kor4, 9-13; kol1, 24-25; Dz9, 22-23, 14, 19, 16, 20-24, 17, 32-33, 21, 30-31, 23, 33-35, 27, 42, 28, 19-20

R w.4. Rozważ, że apostoł czuje się przede wszystkim sługą Jezusa Chrystusa, „żyje w Chrystusie” i wszystkie trudy życia Jemu ofiaruje.

R w.5. Rozważ, że liczne cierpienia i trudy św. Pawła nie załamują go, lecz poczytują je sobie za chlubę, na chwałę Pana.

K w.4i5. Czy potrafisz jak Paweł, ciosy otrzymywane „od życia” przyjmować zachowując ufność w moc i miłosierdzie Boże?

M w.4i5. Panie, w Tobie siła i moc, i trwanie!

Kcja w.4i5. Kontemplujmy udręki Chrystusa w ciele św. Pawła.

Poniedziałek

C w.6. przez, czystość i umiejętność, przez wielkoduszność i łagodność, przez [objawy] Ducha Świętego i miłość nieobłudną,

G w.6. Rz15, 2; 13, 8;

R w.6. Paweł wymieniwszy swoje ofiary, jakie ponosi z miłości do Pana Jezusa i Jego Kościoła, przechodzi jakby do opisanie wymagań, jakie niesie praca apostołska; naśladując Chrystusa staje się jak On („łagodny i pokornego serca”) i wzywa do naśladowania pielęgnując niezbędne do tego cnoty, jak: czystość (nie tylko seksualną, ależ intencji czynów), wielkoduszność, łagodność, nieobłudną miłość. Nie zapomina o „asystencji” Ducha Świętego.

K w.6. Czy przyznajesz, że praktykowanie życia cnotliwego jest głoszeniem chwały Bożej?

M w.6. Jezu, cichy i pokornego serca!

Kcja w.6. Kontemplujmy łagodność Pana Jezusa.

Wtorek

C w.7. Przez głoszenie prawdy i moc Bożą, przez oręż zaczepny i obronny,

G w.7. 2Kor10,4; Ef6, 11-17; Dz28, 3-6;

R w.7. W głoszeniu Dobrej Nowiny o Zbawieniu Apostoł wykorzystywał różnorakie środki; poczynając od mocy Bożej udzielanej mu dla czynienia

2

znaków i cudów, poprzez „oręż zaczepny i obronny” - Paweł używa tu chętnie (jak również winnych listach) porównania swojej posługi do żołnierskich zmagania (tarcza w lewej ręce – obronna, miecz w prawej – oręż zaczepny). Wszelkie środki, którymi pokonywał trudności życiowe, spożytkował do głoszenia Ewangelii; również to, co ludzie o nim mówili, tzn. to, co dobre, jak i to, czym go oczerniali.

K w.7. Czy jak Paweł, starasz się o gorliwość w służyc Bogu?

M w.7. Panie, przymnóż nam wiary!

Kcja w.7. Kontemplujmy Jezusa wypełniającego wolę Ojca .

Środa

C w.8 i 9. (8)wśród czci i pohańbienia, przez zniesławienie i dobrą sławę. Uchodzący za oszustów, a przecież prawdomówni, niby nieznan, a przecież dobrze znani, (9) niby umierający, a oo żyjemy, jakby karceni, lecz nie uśmierceni,

G w.8 i 9. Kor4, 9-11; Dz13, 50-2; 16, 19-29; 17, 13-14; 21, 27-33; 23, 12-15;

R w.8 i 9. Rozważ jak Bóg chronił swoje „narzędzie”- Pawła: jego życie jest ciągiem paradoksów – wielokrotnie oskarżany, więziony, torturowany był cudownie uwalniany. Spotykał zaciętych wrogów i potwarców, ale też przekonywał wielu, zakładał kolejne wspólnoty chrześcijańskie. Lekceważony przez wielu (możnych), a jednak dobrze znany.

K w.8 i 9. Ile poświęcam „ze swego” dla głoszenia Ewangelii?

M w.8 i 9. Jezu, nie pozwól zapominać, że Ty jesteś Panem!

Kcja w.8i9. Kontemplujmy Jezusa mówiącego „nie bójcie się, jam zwyciężył świat!”

Czwartek

C w.10. jakby smutni, lecz zawsze radośni, jakby ubodzy, a jednak wzbogacający wielu, jako ci, którzy nic nie mają, a posiadają wszystko.

G w.10. Rz8, 37; 1Kor1, 37;

R w.10. Rozważ, jak wielkość przedmiotów, a też problemów zależy od perspektywy i dystansu do nich.

Św. Paweł sam nie posiadał nic, zarabiał pracą rąk na utrzymanie, lecz potrafił pomagać wielu biednym w Jerozolimie.

Co wycierpiał dla Chrystusa, tym się chlubił.

„Posiadając” Boga, był posiadaczem wszystkiego.

K w.10. Czy umiem cieszyć się tym, co niesie „życie” każdego dnia?

M w.10. „...starasz się o wiele, a potrzeba tak niewiele.”

Kcja w.10. Kontemplujmy Jezusa, człowieka bezdomnego.

3

SPOTKANIE CZWARTKOWE

Prowadzący: wezwijmy Ducha Świętego; „Przybądź Duchu Święty...”.

- Weźmy do ręki Pismo Święte; słuchając śledzimy tekst, aby usłyszeć, co chce nam Jezus dzisiaj powiedzieć.

-

(Czytanie 2Kor 6, 1-10)

Prowadzący: odszukajmy słowo, zdanie, werset, przez który Jezus do nas dzisiaj przemówił (uczestnicy poświęcają dłuższy czas na odszukanie „Słowa” lub wersetu).

Prowadzący: podzielmy się tym, co wyczytaliśmy w naszym Komentarzu do tego fragmentu (zwyczajem uczestnicy prezentują rozumienie tekstu).

Zadanie; w środę wieczorem przeczytaj komentarz do 2Kor 6, 11-18.

Oprac.: Bogdan Szafałowicz